

**Welcome by the Prime Minister of the Kingdom of the Netherlands, Dr Jan Peter Balkenende, at the Inaugural Session of the International Criminal Court, The Hague, 11 March 2003**

***(Check against delivery)***

Your Royal Highnesses, Secretary-General, Your Excellencies, ladies and gentlemen,

A very warm welcome to The Hague, the heart of Dutch democracy. The Netherlands is proud to be your host.

And a special welcome to today's eighteen most important people, who will shortly be sworn in as the first judges at the International Criminal Court. My sincere congratulations on your election.

Four hundred and twenty years ago, the great legal thinker Hugo Grotius was born in Delft, less than ten kilometres from this spot. He was active in Dutch and European politics.

Fate did not smile on him. He fell victim to internal political conflicts, and was imprisoned in Loevestein castle. But he escaped by hiding in a chest of books. Dutch schoolchildren still love that story.

Grotius fled to France, where he wrote the book that was to make him famous and which was translated into many languages: *On the Law of War and Peace*.

In it Grotius sets out his ideal: a system of international law, with clear agreements and procedures for countries to comply with. He believed that a system of this kind was necessary for international justice and stability.

Today, ladies and gentlemen, nearly four centuries later, we move a step closer to that ideal. The International Criminal Court adds a crucial new element to the international legal system.

It makes it possible to prosecute the most serious crimes (genocide, crimes against humanity and war crimes) if they are not prosecuted at national level.

So today, the eleventh of March two thousand and three, is a historic day. Today the international community shows that it is still committed to justice, despite the many bloody conflicts and treaty violations we have seen since the Second World War.

Suspicion and pessimism often dominate international politics. But today we are showing the world that there are also grounds for joy, optimism and hope.

Of course, there is still a long way to go. We know that some countries are reluctant to sign up. The International Criminal Court is like a young swan. It needs time to grow bigger and stronger, then it can spread its wings and everyone will see it fly. Our work is not yet done. But with all of our help the ICC will succeed.

Many people have been looking forward to this day. Many people have worked hard to bring it about. In particular, President Arthur Robinson of Trinidad and Tobago, who put the ICC onto the United Nations' agenda in the late nineteen-eighties. And the UN Secretary-General, Kofi Annan, who did so much to speed up its establishment.

I would also mention the judges and staff of other international courts, especially the Yugoslavia and Rwanda tribunals. Their experience has been and will be most valuable to the ICC.

And finally I would mention the non-governmental organisations that have given their backing. Without your enthusiasm and support, it would all have taken far longer.

The Netherlands, and The Hague in particular, is honoured to be the ICC's host. Since the first international peace conference was held here, over a century ago, The Hague has developed into the judicial capital of the world. We are proud of that.

But today, all of us can be proud.

Hugo Grotius's last words were: "I have attempted much but achieved nothing".

Today we can say we have achieved something Grotius could only dream of: an international criminal court as part of an international legal order. And that takes us a big step closer to international justice.

It now gives me great pleasure to give the floor to the President of the Assembly of States Parties, His Royal Highness Prince Zeid Ra'ad Zeid al-Husseini.

Thank you.

**Welkom door de premier van het Koninkrijk der Nederlanden, Dr. Jan Peter Balkenende, tijdens de inaugurele bijeenkomst van het Internationaal Strafhof, Den Haag, 11 maart 2003**

***(Controleer bij aflevering)***

Koninklijke Hoogheden, secretaris-generaal, Excellenties, dames en heren,

Hartelijk welkom in Den Haag, het hart van de Nederlandse democratie. Nederland is er trots op uw gastheer te zijn.

En een speciaal welkom bij de achttien belangrijkste personen van vandaag, die binnenkort zullen worden beëdigd als de eerste rechters van het Internationaal Strafhof. Mijn oprechte felicitaties voor uw verkiezing.

Vierhonderdttwintig jaar geleden werd de grote juridische denker Hugo de Groot in Delft geboren, minder dan tien kilometer verwijderd van deze plek. Hij was actief in de Nederlandse en Europese politiek.

Het lot glimlachte niet naar hem. Hij werd het slachtoffer van interne politieke conflicten en werd opgesloten in kasteel Loevestein. Maar hij ontsnapte door zich te verstoppen in een boekenkist. Nederlandse schoolkinderen houden nog steeds van dat verhaal.

De Groot vlucht naar Frankrijk, waar hij het boek schreef dat hem beroemd zou maken en dat in vele talen werd vertaald: *Over de wet van oorlog en vrede*.

Daarin formuleert De Groot zijn ideaal: een stelsel van internationaal recht, met duidelijke afspraken en procedures waaraan landen zich moeten houden. Hij geloofde dat een dergelijk systeem noodzakelijk was voor internationale rechtvaardigheid en stabiliteit.

Vandaag, dames en heren, bijna vier eeuwen later, komen we een stap dichterbij dat ideaal. Het Internationaal Strafhof voegt een cruciaal nieuw element toe aan het internationale rechtssysteem.

Het maakt het mogelijk om de ernstigste misdaden (genocide, misdaden tegen de menselijkheid en oorlogsmisdaden) te vervolgen als ze niet op nationaal niveau worden vervolgd.

Dus vandaag, de elfde maart tweeduizend en drie, is een historische dag. Vandaag laat de internationale gemeenschap zien dat ze nog steeds voor gerechtigheid is, ondanks de vele bloedige conflicten en verdragsschendingen die we sinds de Tweede Wereldoorlog hebben gezien.

Achterdocht en pessimisme domineren vaak de internationale politiek. Maar vandaag laten we de wereld zien dat er ook gronden zijn voor vreugde, optimisme en hoop.

Natuurlijk is er nog een lange weg te gaan. We weten dat sommige landen terughoudend zijn om in te schrijven. Het Internationaal Strafhof is als een jonge zwaan. Het heeft tijd nodig om groter en sterker te worden, dan kan het zijn vleugels uitslaan en iedereen zal het zien vliegen. Ons werk is nog niet gedaan. Maar met al onze hulp zal het ICC slagen.

Veel mensen hebben naar deze dag uitgekeken. Veel mensen hebben hard gewerkt om het tot stand te brengen. In het bijzonder president Arthur Robinson van Trinidad en Tobago, die het ICC eind jaren negentig op de agenda van de Verenigde Naties plaatste. En de secretaris-generaal van de VN, Kofi Annan, die zoveel heeft gedaan om zijn vestiging te versnellen.

Ik noem ook de rechters en het personeel van andere internationale rechtbanken, met name de Joegoslavië- en Rwanda-tribunalen. Hun ervaring was en zal het meest waardevol zijn voor het ICC.

En ten slotte noem ik de niet-gouvernementele organisaties die hun steun hebben verleend. Zonder je enthousiasme en steun zou het allemaal veel langer geduurd hebben.

Nederland, en Den Haag in het bijzonder, is vereerd de gastheer van het ICC te zijn. Sinds de eerste internationale vredesconferentie hier plaatsvond, heeft Den Haag zich meer dan een eeuw geleden ontwikkeld tot de gerechtelijke hoofdstad van de wereld. Daar zijn we trots op.

Maar vandaag kunnen we allemaal trots zijn.

De laatste woorden van Hugo de Groot waren: "Ik heb veel geprobeerd maar heb niets bereikt".

Vandaag kunnen we zeggen dat we iets hebben bereikt waar Grotius alleen maar van kon dromen: een internationaal strafhof als onderdeel van een internationale rechtsorde. En dat brengt ons een grote stap dichterbij internationale gerechtigheid.

Het doet me veel plezier om het woord te geven aan de president van de Assemblee van Staten die Partij zijn, Zijne Koninklijke Hoogheid Prins Zeid Ra'ad Zeid al-Hussein.

Dank je.